

tat i, per tant, nosaltres, en aquest cas, també acceptarem l'esmena tercera que presenta el Grup de Convergència i Unió.

I, per tant, quedarien els punt 1 i 2 com estaven actualment, els 3 i 4 serien les dues esmenes acceptades del Grup de Convergència i Unió, i els que són 3 i 4 passarien a ser punts 5 i 6 de la Moció.

Amb relació –i per acabar– a diferents comentaris que ha fet el senyor Terrades, la senyora Bet Font o el senyor Oriol, evidentment nosaltres no hem canviat, no? Nosaltres entenem que el tema de les bonificacions no es canviar en relació amb la política de l'aigua o amb la política tributària de l'aigua. Nosaltres volem que, efectivament, aquells ciutadans de Catalunya que tenen dret a aquestes bonificacions, s'hi puguin seguir a collint. No compartim constantment el fet..., o l'esment que es fa amb relació a aquelles persones que consumeixen molta aigua malbaraten l'aigua. Evidentment, nosaltres aquesta..., sempre crucifixió que es fa amb aquests col·lectius, no la compartim.

Amb relació al que s'ha dit de la nova política de l'aigua, amb relació a la protecció del medi aquàtic. Evidentment, si aquesta nova política de l'aigua –nova cultura de l'aigua– en la protecció del medi aquàtic, com molt bé ha dit la senyora Bet Font..., doncs, no entenem molt bé les dessaladores, quina serà la protecció que es fa al medi aquàtic envers la salmorra que s'aboca a les aigües del mar, no? Per tant, serà un contrasentit envers la seva pròpia política, no?

I amb relació a la guerra de l'aigua, jo no..., nosaltres no estem dient en cap moment que hi hagi una nova guerra de l'aigua. M'ho va dir la mateixa Confavb, que va dir en el seu moment que ells no estarien d'acord en l'aplicació d'un cànon de disponibilitat, que evidentment això els correspondria als mateixos ciutadans..., fer front a aquest nou cànon, que les mateixes empreses distribuïdores haurien de repercutir en els ciutadans.

Moltes gràcies.

(Pausa.)

El president

Posaríem, doncs, a votació aquesta Moció. Ens han demanat votació separada del punt primer. Per tant, posem primer a votació, valgui la redundància, el punt primer.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 12 vots a favor i 102 vots en contra.

Seguidament, votaríem la resta de la Moció, amb el benentès que ha aparegut un nou punt, fruit de l'esmena transaccional, i, per tant, votaríem els punts 2, 3 –que seria el nou–, el quart i el cinquè. Queda clar? (Algú diu: «I el sisè.») Dos punts nous. És a dir, la resta de la Moció amb l'esmena transaccional.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 47 vots a favor i 67 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les infraestructures i els equipaments a les comarques occidentals (tram. 302-00128/07)

L'onzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les infraestructures i els equipaments de les comarques occidentals. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula per exposar-la l'il·lustre senyor Josep Pont.

El Sr. Pont i Sans

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, senyores i senyors. Entenc que la Moció proposada pot semblar a primera vista un tant farragosa, perquè hi ha molts punts, si bé intentaré simplificar-ho per als senyors diputats.

En primer lloc, hi ha un sèrie de punts que jo en diria d'alt consens, perquè estan en els nostres programes electorals, i que corresponen als punts 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10. Són aquells punts en què hi ha una sèrie de manifestacions amb què pràcticament tots hi estem d'acord. Em refereixo, en aquest cas, a concretar un calendari per a l'Eix Transversal; a desdoblar urgentment la carretera Lleida - Balaguer; a modificar i en un segon pas desdoblar la carretera Vilagrassa - Balaguer - Alfarràs; a redactar el projecte, en aquest cas, del desdoblament; i a definir la carretera comarcal 233 com un eix. Aquest també és un acord que hi va haver per part dels diputats abans i després de les eleccions de tots els partits polítics del territori. I després exigir al Govern, en aquest cas, que es completi l'autovia Montblanc, A-2, i unes grans vies com són la Lleida - Tarragona, Lleida - Vilella i l'eix pirinenc.

Hi ha un segon grup de propostes on no hi ha tant acord, però que en aquest cas són, diguem-ne, una mica de posicionament de futur, com poden ser continuar la via fèrria, en un futur, cap a Saint Giron - Toulouse, per desfer aquest cul-de-sac que representen els Pallars, perquè evidentment un ferrocarril no pot viure, en aquest cas, d'un plantejament purament turístic. Exigir que el Govern de l'Estat, ja que hi fiquen diners..., es traspassi la línia fèrria de Manresa. I també, iniciar un projecte que el conseller va definir en un procés de prioritats posterior..., com és el túnel de Salau.

D'altres són de sensibilitat territorial: el 12, 13, 14..., que és d'obrir un procés de diàleg amb els ajuntaments per definir conjuntament la política industrial, acabar amb la fractura en l'àmbit de les comunicacions telemàtiques i garantir també l'apagada analògica.

El punt principal que tots sabem que es debat aquí, però, és el punt número 1, que diu: «Exigir la retirada immediata del projecte de presó a la Segarra.» Val a dir que aquest punt cobra una importància rellevant precisament per la dinàmica d'aquests dies, en què han evolucionat accions, declaracions, per part de diferents membres del Govern. El tema de la presó és..., l'han convertit vostès, senyores i senyors del Govern, en urgent i extremadament delicat. Ja vaig manifestar en la interpellació el seguit de despropòsits i contradiccions inherents al tema. El conseller Nadal hi va passar de puntetes, va dir: «El Govern farà el Pla director d'equi-

paments penitenciaris amb la previsió de cinc nous centres definits per un procediment.» És una resposta molt clara. I després va anunciar dos projectes per agafar titulars..., com és de dir: «La setmana vinent es farà el Pla especial d'Alguaire, d'aquí a quinze dies l'adjudicació d'obres del tren de la Pobla.» La «setmana que ve» és aquesta que som ara.

El tema de la presó és tot un seguit de..., entre cometes, de «bon fer i del tarannà dialogant del Govern». No estava previst en el Pla d'equipaments penitenciaris, no s'han exposat els arguments del canvi o de l'augment de la necessitat, es manté el despropòsit de la desmesurada..., en aquest cas una presó, en nombre de presos per mil habitants cinc vegades superior a les terres de Lleida que no a Girona i Tarragona, el doble de Barcelona. S'ofereix treball on no existeix ni atur significatiu ni capacitat d'oferta. Es trenca la sostenibilitat social i urbanística, i aquí voldria llegir-los..., en aquest cas el senyor Nadal, parlant d'aquest creixement demogràfic que ell volia controlar. Em refereixo a les paraules que ell deia sobre el Pirineu, on es controlaria, taxativament, que els municipis de més cent habitants era impossible, no podien créixer més de trenta o quaranta habitants per municipi. Aquí estem en un creixement, si caigués en un sol poble, d'un 1.250 per cent o, a nivell urbanístic, d'un 625 per cent. És un contrasentit entre tots aquests pobles i totes aquestes comarques.

Per tant, nosaltres el que demanem, en aquest cas, és que es doni un bon exemple, un bon exemple de trencament de la sostenibilitat del que està fent d'impacte demogràfic i urbanístic, que crec que és impropri d'un govern progressista. Un bon exemple de manca de sensibilitat i reequilibri envers el territori, que és impropri d'un govern catalanista. També un bon exemple de manca de diàleg, de respecte a la voluntat popular i municipal, així com d'una insensibilitat social important: allunyar els presos i els seus familiars dels seus llocs d'origen. Recordo que hi ha un 73,3 per cent de presos de l'àrea, en aquest cas, a l'entorn de Barcelona, i només un 4,9 per cent de l'àrea de Lleida. Per tant, allunyar aquests presos, això també és impropri d'un govern d'esquerres..., d'una insensibilitat social important.

I diem així que..., sovint ens omplim la boca que som un govern progressista, catalanista i d'esquerres, però em temo que si no ens voten aquesta Moció, per coherència hauran d'anar pensant a canviar l'eslògan.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. No s'han presentat esmenes. Per tant, poden intervenir per fixar la seva posició els diversos grups parlamentaris. I en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi pot fer-ho l'illustre senyor Joaquim Llana.

El Sr. Llana i Cortina

Moltes gràcies, molt honorable president, senyores i senyors diputats. Senyor Pont, comparteixo amb vostè les inquietuds expressades en la seva interpellació sobre infraestructures i equipaments a les comarques occidentals. I ho faig en un doble sentit: reconeixent que

aquestes comarques han estat històricament maltractades pels successius governs, i suposo que convindrà amb mi que el potencial d'acció d'un Govern és directament proporcional al temps en què pot exercir el poder. I en aquest sentit, si fa una senzilla equació, una senzilla regla de tres, veurà que la proporció de responsabilitat és d'un 95 per cent dels governs de Convergència i un 5 per cent del Govern actual.

En un segon punt entenc la preocupació pel que vostè anomena un excés de planificació amb tics «urbanites». Però li he de dir que aquestes inquietuds que ara sembla que compartim, i que a vostè li ha agafat una espècie de neguit inusitat, també les hauríem pogut compartir ara fa un any, ara fa dos anys, ara en fa tres, en fa quatre, en fa cinc, en fa sis, en fa set, en fa vuit, en fa nou, en fa deu, i així fins a molts més. (*Remor de veus.*) Comparteixo les inquietuds, però no puc compartir ni el fons ni la forma, ni el to irònic que arriba al cinisme, de la seva intervenció. (*Remor de veus.*) I tampoc puc compartir aquesta espècie d'olla barrejada, escudella o vianda en què s'ha convertit aquesta Moció.

Li he de demanar que si vol saber les inversions del Govern a les comarques de Lleida no s'agafi a una interpellació molt més genèrica de l'honorable conseller de Política Territorial, sinó que faci-ho on ho ha de fer: mirant els pressupostos o demanant-ho a la conselleria, que estaran encantats de donar-li-ho.

Si ho compara, si fa aquest exercici i ho compara, veurà que, ja no en els primers o segons any de les legislatures successives, sinó en el 2003, en què vostès van arribar a llançar la casa per la finestra, fins i tot aquest any, pel que fa a inversions a les comarques de Lleida, anem pel davant.

Vostè ens parla de trens, ens parla de carreteres, ens parla d'equipaments penitenciaris i ens parla de banda ampla i de l'intercanvi analògic - digital.

Pel que fa a trens -i perdoni'm si no arribo a poder-li-ho contestar tot, perquè la brevetat del temps no m'ho permetrà. Línia Lleida - la Pobla de Segur: des de principis d'any, després de molts anys, està traspassada a la Generalitat de Catalunya; el mes de juliol comença una inversió de 19 milions d'euros, que continuarà, amb un total de 70, en els tres anys següents. Lleida - Manresa: 19 milions, de la Cervera - Calaf, i la resta de via, gairebé uns 600.000 euros per fer tots els estudis necessaris. Eix transversal ferroviari: s'ha finalitzat l'estudi previ de corredors i de caracterització d'alternatives; aviat en tindrà coneixement.

Banda ampla. Tots sabem que està en marxa el projecte de banda ampla rural, no amb la celeritat que tots desitjaríem, però sí que es fa, i, per tant, no hi afegirem gran cosa més.

Apagada analògica. Tindrà oportunitat d'escoltar el conseller primer a la Comissió primera el dia 9 de juny per explicar totes les previsions del Govern de la Generalitat.

Carreteres. Aquí li hauria de dir que la carta als Reis, a finals de desembre o a principis de gener. Passada ràpida. Vostè demana la conversió de totes les nacionals en autovies. Estan en marxa tots els estudis informatius o estudis previs perquè això acabi sent així. Eix de les

Garrigues: ahir es va licitar la variant de les Borges; el pressupost d'aquest any contempla Castells - l'Albagés, l'estudi de les variants d'Arbeca, Vilanova i la connexió amb Bellpuig. El Soleràs - Flix, contempla la millora del paviment aquest any. Eix pirinenc: després de molts anys, tenim tots els estudis de variant, començant per Gerri de la Sal, Pobla de Segur, la Seu d'Urgell, i el tram Xerallo - Pont, amb els diferents estudis que havien estat aturats molts anys. Desdoblament de la C-13: no es preocupi que la inclourem en el nou Pla de carreteres. A l'anterior no hi era; malgrat això, li he de dir: les variants estan en marxa, de Vilanova de la Barca i Tèrmens, amb la previsió que s'acabi desdoblant, malgrat els IMD estan a la meitat del que caldria.

Podríem continuar parlant de totes les carreteres, començant per la C-28, Viella - Esterri, i continuant per totes les que vostè vulgui: C-13, C-12, C-14..., totes, i veurà, d'aquí a final d'any, com la inversió programada és molt més gran de la que hi havia estat mai.

L'Agència Catalana d'Inversió té l'objectiu de concenar amb els diferents ajuntaments i consells comarcals un pla d'industrialització, tenint en compte l'equilibri territorial.

Finalment, la presó de la Segarra. Deixi treballar el Govern i la conselleria; ja buscaran, i, de fet, ho estan fent, el consens necessari per solucionar un problema que vostès ens van deixar i que van ser incapaços d'afrontar.

Per tots aquests motius i molts altres que no tinc temps d'explicar-li, la hi votarem en contra.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Miquel Àngel Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Senyor president, il·lustre senyor diputat, senyores i senyors diputats, el nostre Grup no té cap inconvenient a reconèixer-li, senyor Pont, que vostè, en els diferents càrrecs que ha exercit, sempre ha mostrat una preocupació pel reequilibri territorial, per les inversions que s'havien de fer per millorar aquest reequilibri, i ha tingut actuacions, jo diria que bastant serioses.

Ara bé, en aquest cas i en aquesta qüestió, segurament potser perquè, aquesta Moció, l'han fet entre tot el Grup, aquest rigor i aquesta seriositat no existeix.

I no existeix, perquè, més que una moció, això el que és és un autèntic programa electoral; un programa electoral que necessitaria tres o quatre legislatures per poder-se executar. I, a més a més, és un programa electoral en què barreja accions que el Govern ja està fent —que el Govern ja està fent. I, per tant, com que les està fent, o ja estan previstes o ja estan projectades, no és correcte instar que les faci, perquè llavors vol dir que, o bé ignorem què està fent el Govern, o bé vol dir que està fent demagògia. I inclou també accions que encara no s'han de fer, que no toca fer-les, com ara la que fa referència a la prolongació de la línia fèrria de la Pobla de Segur fins a Sort, fins a un objectiu final d'enllaçar, per Salau, amb Tolosa; és dir, quan en aquest mo-

ment, encara s'està preparant el projecte per reformar la línia fins a la Pobla. Primer ens hem de centrar en això, i després ja parlarem d'altres qüestions. Per tant, vostè s'avança a accions que en necessiten prèviament altres.

Després, demana també que el Govern actuï en àmbits que no són de la seua competència, com és el que fa referència a avançar el projecte d'autovia Montblanc - A-2.

Demana també que el Govern actuï amb una contundència respecte a qüestions que el Govern de Convergència i Unió, que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, quan ha estat decisiu, no ha resolt. És a dir que en certa manera en aquesta Moció hi ha un inventari llarguíssim i completíssim de la ineficàcia de Convergència i Unió quan podia decidir i quan podia empenyer.

I, a més a més, ens demanen que aprovem accions que van, de fet, en contra d'allò que vostès mateixos havien practicat al territori.

Per tant, més que impulsar l'acció del Govern, el que volen és fer veure que els que governen són vostès, perquè, és clar, si s'aprovés això, doncs, realment el marge de decisió del Govern seria nul i es condicionaria absolutament totes les accions, i totes les inversions, i totes les actuacions del Govern. I això, si hem de ser seriosos, no hi ha cap Govern que ho pugui permetre, ni cap grup parlamentari que doni suport al Govern que ho pugui compartir.

Però em centraré amb la retirada del projecte de presó de la Segarra, perquè és una qüestió de molta actualitat. Miri, la seua força..., i ho repeteixo, no parlo de vostè, però la seua força no té cap credibilitat per sortir ara en defensa de la integritat territorial de la Segarra al·legant que se li vol imposar un equipament en contra de la seua voluntat i afirmant que aquest equipament serà nociu i que serà totalment perjudicial.

Perquè, miri, vostès, un il·lustre coreligionari seu, que ara no està assegut aquí, però que era conseller, no fa massa, ens volia col·locar un abocador de residus de màxima perillositat al mig de les Garrigues —al mig de les Garrigues—, a la localitat de Juncosa. I, per cert, no vaig sentir, llavors, gaires diputats de Convergència i Unió, per no dir cap, però potser sí que n'hi va haver algun, per això dic «no gaires», que sortissin en defensa del territori, i els mateixos arguments que ara s'utilitzen per defensar que no ha d'anar una presó a la Segarra s'utilitzessin llavors per oposar-se a aquest abocador, que era quaranta mil vegades més perjudicial i que no podia portar cap benefici positiu per a les Garrigues. (*Remor de veus.*)

Per tant, el que li vull dir és que, en aquest moment, el Govern està treballant; s'estan considerant altres emplaçaments. Esquerra Republicana creu que una presó a la Segarra, si el territori i els ens que el representen no ho volen, no és un lloc prou idoni, però en lloc de fer demagògia i en lloc de voler imposar al Govern que retiri aquest projecte sense donar solucions alternatives, quan vostès són coresponsables en aquest moment de la massificació dels centres penitenciaris i de la manca d'establiments operatius..., en lloc de fer això, el Grup

d'Esquerra Republicana diem que s'ha de seguir escoltant el territori, que s'ha de buscar nous emplaçaments, i estem ajudant i aportant propostes per tal que la conselleria...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Estradé i Palau

...pugui considerar si hi ha altres emplaçaments més idonis, que estem segurs que hi són.

El president

...s'ha acabat el temps.

El Sr. Estradé i Palau

Disculpi'm, senyor president.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'illustre senyor Jordi Montanya.

El Sr. Montanya i Mías

Gràcies, president. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades..., bé, per manifestar que el nostre Grup Parlamentari donarà suport a la Moció, que, com ja s'ha posat de manifest, té dos vessants completament diferenciats: del punt 2 al catorzè, i el punt primer.

Nosaltres ens centrarem també en el punt primer, tot i entendre que la resta de punts de la Moció, doncs, evidentment són necessitats bàsiques per al desenvolupament de les comarques de Lleida, són necessitats bàsiques per al reequilibri territorial, són necessitats bàsiques també per conciliar el món rural amb el món urbà, i ens preocupa una mica –ho hem de posar de manifest– les manifestacions efectuades pel representant d'Esquerra Republicana que es necessiten dos o tres legislatures per dur-les a terme. Perquè, clar, si fem la divisió, doncs, resulta que, de les propostes que van del punt 2 al punt 14, ens quedem amb tres i escaig per a aquesta legislatura. I entenem que amb això, poca feina i poc avancem per al reequilibri territorial de les terres de Lleida. I, en definitiva, entenem que buscar reequilibri a base d'equipaments, que entenem que no corresponen a les nostres terres, doncs, no és el camí adequat per avançar, pel que abans comentàvem.

Equipaments que, per altra part, des del nostre Grup Parlamentari volem posar de manifest que són necessaris i que són absolutament necessaris a Catalunya, per diverses qüestions. La primera d'elles, per una qüestió estrictament humana. És una situació insostenible que hi hagi cel·les amb interns..., amb tres i quatre interns per cel·la, quan la normativa, i de tot és sabut, obliga, la Llei penitenciària, el Reglament penitenciari, a un intern per cel·la, i, per tant, nosaltres estem perquè es facin aquests tipus d'equipaments, i són necessaris aquests tipus d'equipaments.

Ara bé, quan parlem de Lleida i quan parlem de les terres de Lleida i de les comarques de Lleida, hem de parlar de solidaritat. I, escoltin, des de Lleida veiem insolidaritat; veiem insolidaritat en la proposta que s'ha fet de fer i d'ubicar aquest centre penitenciari a les terres de Lleida, perquè la quota de solidaritat que representa per a Lleida, i que suporten les comarques de Lleida, és molt superior a la de la resta de Catalunya. I les dades s'han donat, però s'han de repetir. *(Pausa.)* I per què no, s'han de repetir? I s'han de repetir fins a la sacietat, per fer entendre que el Partit Popular, el nostre Grup Parlamentari, no s'oposa a aquests equipaments, s'oposa que es facin a la Segarra, que es facin a les comarques de Lleida, perquè la quota de solidaritat que paguen els ciutadans d'aquestes comarques és molt per sobre de la de la resta de comarques de Catalunya.

El centre penitenciari de Girona suporta, a data 17 de maig del 2005, 158 interns; Figueres, 197; Tarragona, 320; Lleida, 1.200, 1.198 en concret, interns, havent anunciat, com s'ha anunciat, des de la conselleria, que a final d'any s'ampliarà la secció de dones, actualment amb 50 recluses, fins a la xifra de 150.

És clar, aleshores, un es pregunta: per què ens recordem de les comarques de Lleida?, per fer aquestes infraestructures que es necessitarà tres legislatures, senyor Estradé, segons vostè ha posat de manifest? No, no nos en recordem; no hi ha presses aleshores. Ara bé, per a aquest tipus d'equipaments, aleshores sí que ens recordem, curiosament, de les terres de Lleida. Com també ens en recordem per convertir les nostres comarques en reserva espiritual dels catalans, a l'efecte que puguin trobar o trobin la pau i l'estabilitat necessària per a les seves meditacions transcendents els caps de setmana, ponts i festius... *(veus de fons)*, sí, per convertir el nostre territori, en més d'un 30 per cent, i hi ha comarques amb un 70 per cent, a la Vall d'Aran amb un 54 per cent, en zones ZEPA, en xarxes Natura, etcètera. I tan aviat es vol fer això, reserva espiritual de Catalunya, com es vol convertir les comarques de Lleida, les terres de Lleida en el gran centre penitenciari de Catalunya.

I per això, des del primer moment, el nostre Grup Parlamentari s'ha posicionat en contra del centre penitenciari a la Segarra, del centre penitenciari a les comarques de Lleida, ara bé, entenent –entenent– que aquest tipus d'equipaments són absolutament necessaris a Catalunya, a la nostra comunitat autònoma.

I per tant...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Montanya i Mías

...simplement demanem –i acabo, senyor president– el compliment del Pla director d'equipaments que a bombo i platerets va ser presentat el març de l'any passat per part de la conselleria, per part del Departament de Justícia; simplement que duguin a terme allò que vostès mateixos van presentar i van aprovar.

Res més, president, moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, la il·lustre senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Està clar que, a part de l'oportunitat política relacionat..., com ja es dedueix de les intervencions anteriors, relacionat amb el tema de la presó de la Segarra, pot haver-hi, darrere d'aquesta interpel·lació que es va substanciar en el darrer Ple, un debat, que nosaltres entenem que requereix una especial atenció, que és aquest debat sobre l'equilibri i la igualtat d'oportunitats entre el món rural i el món urbà. Un debat que entenem que s'ha de fer d'una manera serena, sense la demagògia que, per exemple, doncs, ara ha utilitzat el senyor Montanyà, del Grup Popular.

Està clar que hi ha zones del territori que han estat oblidades pel que fa a infraestructures i als equipaments necessaris per garantir el que sempre diem: la igualtat d'oportunitats, la qualitat de vida de totes les persones que hi viuen. I això no és nou. Sembla com si ara, des de Convergència i Unió, s'hagi començat a fer la llista del que falta a determinades comarques, comarques on, precisament, vostès hi havien governat des de la comarca i des del Govern de la Generalitat. (*Veus de fons.*) I sembla com si ara..., gairebé fa pensar com si el Govern nou, el nou Govern, catalanista i d'esquerres, n'hagi tret per fer més la punyeta en les comarques... No, perdó!, és que ja no hi eren! Ja no hi eren, i ara vostès sembla que les reclamin totes de cop! (*Remor de veus.*)

Nosaltres creiem, com dèiem, que n'hem de parlar molt seriosament. Entenem que això és el que es pretén, per exemple, amb el Congrés del Món Rural; un congrés que ja s'ha començat i que no acabarà fins a mitjan del 2006, i que ens sembla que és una bona oportunitat per fer aquesta reflexió

Entenem que la gent del món rural tenen molta raó, la majoria de les vegades, quan diuen que ells no volen ser l'habitació dels mals endreços, on s'hi porta tot el que no es vol tenir al menjador o no es vol tenir a les habitacions de la casa; però això no treu que en el món rural, doncs, no hi hagi d'haver una planificació global entre el conjunt del país amb el conjunt de Catalunya.

Està clar que hi ha uns tipus d'infraestructures, uns tipus d'equipaments que la gent no vol, sovint més per perjudicis que per raons fonamentades. Això vol dir que haurem de fer una especial pedagogia. I no estem parlant només de presons, també hi ha rebuig per casernes dels Mossos d'Esquadra, també hi ha rebuig per determinats equipaments de caràcter ambiental, etcètera. I, per tant, això ja ho hem de tenir present.

També hem de tenir present que molt sovint aquestes comarques rurals reclamen el fet de poder gaudir d'infraestructures i equipaments que sovint són..., que, de fet, són els que considerem més positius, com escoles, teatres, carreteres, transport públic, CAP, etcètera.

I, per tant, a nosaltres, ens sembla que el que hem de fer és mirar-nos..., intentar, tots nosaltres, siguem del món rural o siguem del món urbà, mirar-nos les coses glo-

balment, no pensant només amb els interessos de cadascú i amb els interessos dels territoris com si fossin illes.

Nosaltres veiem que avui hi ha una moció que és una llista d'infraestructures en les quals en una d'elles es diu «aquesta no la volem»; i, en canvi, totes les altres diuen «aquestes les volem ja».

Nosaltres insistim en el fet que la sortida, la solució, la necessitat, és la planificació: la planificació de les infraestructures i l'anàlisi de quina és la millor distribució en el territori, de tal manera que ens poden adonar que no hi hagin uns territoris que quedin més perjudicats i uns altres més afavorits.

Tenim coneixement, els diputats i diputades d'aquest Parlament, que, des del Govern, s'està fent planificació en molts àmbits. Per exemple, en el cas de les presons, tot i que s'ha dit, i és cert, que no hi ha un emplaçament decidit en aquests moments i que es decidiran de forma global, el que està clar és que hi ha un pla d'equipaments penitenciaris, i que en aquest marc del Pla d'equipaments penitenciaris, en el marc de tot Catalunya és on es prendran aquestes decisions.

Pel que fa a les infraestructures, també disposem de plans: es fan llistes de carreteres, es fan llistes de trens; però tenim present, no podem oblidar-ho, que tenim un pla director d'infraestructures ferroviàries. Hem de tenir present, també, que el Govern s'ha compromès a treballar conjuntament la planificació de les infraestructures ferroviàries i de les infraestructures de carreteres, les infraestructures viàries, i que no té sentit continuar anar fent propostes de carreteres i de túnels, com es fa en la llista llarga, sense haver analitzat prou bé si hi ha altres alternatives, si hi ha opcions que no provoquen tant impacte ambiental, i, si hi ha, en definitiva, una proposta de mobilitat en una zona, en unes comarques, més sostenible de la que es planteja en aquests moments.

Per tot això, nosaltres no volem entrar en el debat, tal com des de Convergència i Unió es planteja. Preferim basar-nos, com hem dit, en aquesta feina de planificació, de gestió, de recerca de consens. I, per tant, ens sembla que aquesta és la que portarà bons resultats, i no donarem suport a la Moció que vostès presenten.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, posarem a votació la Moció. (*Veus de fons.*) Senyor Pont, demana la paraula...?

El Sr. Pont i Sans

Hi ha dos punts que entenc de contradicció. Un que s'ha acusat de demagògia i de fer carta als reis, quan he matisat molt bé que hi havia uns exemples en què hi havia una totalitat d'acord en els programes electorals. I dir que en els programes electorals es fa demagògia no ens deixa massa bé.

I l'altre punt..., s'ha ficat un exemple que és el cas de Juncosa. I a Juncosa l'Ajuntament i els veïns volien aquell equipament. Aquí a la Segarra cap ajuntament, ni els consells comarcals, ni els veïns, cap, ho repetiïxo -cap-, ni el mateix Partit, en aquest cas Esquerra

Republicana, i alguns altres representants al territori –hi ha prou manifestacions a la premsa–, ho volen. Per tant, no s'ha vist aquest exemple que crec que és una flagrant contradicció.

(*El Sr. Estradé demana per parlar.*)

El president

Senyor Estradé...

El Sr. Estradé i Palau

Sí, gràcies, senyor president. També per contradicció. En el cas de Juncosa, és cert que l'Ajuntament de Juncosa inicialment estava d'acord amb la construcció d'aquest abocador, però també ho és que quan el procés estava en una fase molt avançada hi va haver una reacció popular i multitudinària que va obligar la conselleria de Medi Ambient a anul·lar el projecte i a fer marxa enrere.

Per tant, la immensa majoria de la comarca, començant per molts càrrecs electes de Convergència i Unió, s'hi van oposar. I, en canvi, vaig sentir les veus de molts pocs diputats que compartissin el criteri majoritari de la comarca, i els mateixos criteris que ara es defensen per a la Segarra, llavors s'utilitzessin per defensar les Garrigues, quan aquest abocador era infinitament més perjudicial, perquè una presó no es pot comparar, de cap manera, per sort per a les presons, amb els abocadors.

(*Pausa. El Sr. Puig i Godes demana per parlar.*)

El president

Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

Sí, gràcies, senyor president. És per demanar votació separada del punt número 1 de la Moció.

Moltes gràcies.

El president

Així serà.

(*Pausa.*)

Posem, doncs, a votació el primer punt de la Moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 44 vots a favor i 67 en contra.

Posem a votació la resta de la Moció.

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 44 vots a favor i 67 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política energètica (tram. 302-00129/07)

El dotzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre política energètica, presentada pel Grup Parlamentari de

Convergència i Unió. Té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

M'està corrent el temps, o sigui que, si no engego, ja veig que em quedaré sense temps, senyor president... Senyores i senyors diputats..., és la Moció subsegüent a la interpellació que vam formular en el darrer Ple.

Des de Convergència i Unió, malgrat que reiteradament se'ns remet a vint-i-tres anys d'haver-ho estat fent tot malament, tenim el convenciment que som l'alternativa real... (*veus de fons*), no per justificar el passat, del qual ens en sentim orgullosos i responsables, però sí per dibuixar el present i el futur: el futur d'un país i d'una societat, d'una forma d'entendre el país i d'una manera d'entendre la societat; i per això instem el Govern, concretament en aquest aspecte, a la necessitat i a la possibilitat de tirar endavant aquesta Moció: necessitat i possibilitat. Necessitat de tancar el desgavell en què en matèria energètica s'ha ficat el Govern. Tancar la crisi del Govern amb relació al Pla energètic.

Saben vostès el molt que es deteriora un país –i el Govern també, evidentment, però un país– quan en un tema complicat i estratègic com aquest resulta que el Govern no té opinió? Realment podem acceptar que el nostre Govern no exerceixi l'autoritat energètica que té encomanada? Creuen realment que es pot acceptar una declaració del conseller primer en roda de premsa després del Govern, i els ho vull llegir literalment per veure si algú de vostès entén alguna cosa? (*Rialles.*) Diu: «No hi ha hagut cap acord de Govern donant la seva aprovació a cap pla. Per ser més exactes, no hi ha cap pla. Si volen que sigui més exacte, no hi ha cap pla. Hi ha un document sobre el Pla, un document que és una proposta de pla. I l'únic acord del Govern, sense entrar a debatre el seu contingut, és posar el seu contingut a debat.» (*Rialles.*)

Bé. Escolti'm, necessitat... (*Remor de veus.*) La Moció incorpora la necessitat de..., i el suggeriment que fa Convergència i Unió, d'aprovar, al més immediatament possible, el Pla de l'energia. També, des de la necessitat de no esperar més, de no passar un estiu que se'ns presenta complicat.

No és cert que s'hagi obert un procés de diàleg i de participació! No és cert! No és cert quan resulta que aquest no-pla, aquest no-pla, no explica res respecte com aconseguir les fites. Fa molt difícil d'opinar, de participar, de donar l'opinió, quan resulta que no estan explicats ni els com es pretenen assolir els objectius. On aniran els 3.000 megabits edíctics? On aniran els cinc o els vuit cicles combinats?

Ens deia el conseller Rañé aquesta tarda, fa un moment, que poden anar a catorze llocs diferents –a catorze llocs diferents. Potser seria bo que els diguin, si s'ha d'obrir un procés de participació. O, a Girona, on anirà exactament de Girona el cicle combinat?

O deia el conseller Rañé, per exemple, apropar la generació al consum. Hi han dos cicles combinats programats a la Plana del Vent a Vandellòs, dos cicles combinats més programats a Riba-roja. Potser hi ha un gran consum a Vandellòs i a Riba-roja. Bé. Per tant, hi ha